

Γιγερκούθρος 28/2/90

— ΜΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΦΙΑ

Ερωτηματικά Π. Παιονίδη για την πορεία του ⁹¹⁶ ΑΚΕΛ

Ο κ. Πανίκος Παιονίδης έδωσε χθες στη δημοσιότητα το κείμενο επιστολής του προς τον Γ.Γ. του ΑΚΕΛ κ. Δημήτρη Χριστόφια (ημερ 19.2.1990) με την οποία υπόβαλε την παραίτηση του από την Επιτροπή Καταστατικού που είχε ορίσει η Ολομέλεια της Κ.Ε. του περασμένου Γενάρη.

«Την απόφαση - λέγει - να δημοσιοποιήσω τη νέα αυτή επιστολή προς την Κ.Ε. την πήρα όταν διάβασα στην «Χαραυγή», της περασμένης Κυριακής 25/2, ανακοίνωση όπου αναφέρονταν ότι συνεχίζονται κανονικά οι συνεδρίες της Επιτροπής Καταστατικού! Πιστεύω ότι θάπρεπε για λόγους τάξης να αναφερόταν στην σχετική ανακοίνωση ότι ένα μέλος της Επιτροπής Καταστατικού είχε υποβάλει την παραίτηση του για τους λόγους που εκτίθενται στη σχετική επιστολή».

Η επιστολή Π. Παιονίδη προς Δ. Χριστόφια:

«Αγαπητέ Δημήτρη,

Με ανησυχούν πολύ οι εξελίξεις στην εσωκομματική κρίση. Η αντίφαση στην οποία μπήκε το Κόμμα, η τροχιοδρόμηση από τη μια τροποποιήσεων του Καταστατικού, η επεξεργασία νέου Προσώπου, η επίσπευση του Συνεδρίου για την επικύρωση των αλλαγών, κι από την άλλη η χρησιμοποίηση του υφιστάμενου καταστατικού για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που παρουσιάστηκαν (δημοσιοποίηση απόψεων από ηγετικά στελέχη) παίρνει νέες διαστάσεις με την κατηγορηματική άρνηση να δοθεί στην άλλη άποψη το δικαίωμα να προβληθεί στις κομματικές συνελεύσεις.

Πρέπει νάμαστε ειλικρινείς. Η ανάμνηση που έγινε στις κομματικές ομάδες απλοποίησε στο έπακρο και εκχυδαίοποίησε μάλιστα τη φύση της κρίσης. Εκείνο που άκουσαν τα κομματικά μέλη να επεξηγείται κατά κόρον ήταν

τα της «φιλοδοξίας» εκείνων που αποχώρησαν, τα του «ενδοτισμού» τους, τα της «μανίας» τους να διασπάσουν το Κόμμα! Αν είναι αυτό το πρόβλημα, τότε λύνεται αφ' εαυτού. Απομονώνονται οι μωροφιλόδοξοι, εκκαθαρίζεται το κόμμα από τα ξένα στοιχεία και το θέμα κλείνει! Έτσι όμως έχουν τα πράγματα; Εξαντλούνται πράγματι σ' αυτό το επίπεδο τα προβλήματα που κλυδωνίζουν τόσο καιρό τώρα το Κόμμα; Δεν θέλω να πιστέψω, ότι εσύ προσωπικά πιστεύεις πως όλη αυτή η αναταραχή, που αποδογύρισε τη ζωή τόσων συντρόφων έχει σαν αίτιο προσωπικά κίνητρα κι αρρωστημένα πάθη. Κι όμως εκεί εντοπίζεται δυστυχώς η όλη διαφωτιστική δουλειά, μ' αποτέλεσμα να διασύρονται συλλληβδην όλοι οι αποχωρήσαντες σύντροφοι και να καλλιεργείται εξ αντικειμένου η εμπάθεια μέσα στα μέλη, που μπορεί, αν αφεθεί να προχωρήσει, να δηλητηριάσει ανεπανόρθωτα τον οργανισμό του Κόμματος. Και δεν θα ξέρεις τότε πού να τραβήξεις την γραμμή της αντιπαράταξης, μια γραμμή που θα την μετατοπίζει συνεχώς η ίδια η ζωή.

Οπωσδήποτε, δεν σώζουν την κατάσταση οι οποιεσδήποτε εκκλήσεις για ενότητα, ούτε οι αποφάσεις του Πολιτικού Γραφείου που καταδικάζουν κείμενα όπως εκείνο το αχαρακτήριστο κείμενο των 33 «Επιστημόνων Ανατολικών Χωρών». Η ουσία παραμένει, ότι η κρίση δεν αντιμετωπίζεται στο πραγματικό της επίπεδο, σαν πρόκληση των νέων καιρών, που κτυπούν την πόρτα μας, αλλά σαν «παρεκτροπή» μερικών συντρόφων, που βάλτηκαν να καταστρέψουν το Κόμμα.

Πιστεύω, ακράδαντα, ότι η συνέχιση αυτής της τακτικής κι αυτής της νοοτροπίας θα βαθύνει την κρίση, και όσες καλοπροαίρετες αλλαγές κι αν γίνουν θα είναι οικοδομημένες σε ανοικτή πληγή.

Έχω την υποψία ότι στη συνάντηση της 16ης του Φλεβάρη με τους σ. Ζιαρτίδη και Δίγκλη χάθηκε μια ακόμη ευκαιρία να

σωθεί το Κόμμα και να πάρει το ίδιο το Κόμμα το προβάδισμα των εξελίξεων. Εδώ τώρα είναι καθαρό, ότι έχει επικρατήσει η άποψη πως όλα, ύστερα από τα Συλλαλητήρια και τις συνεδρίες των Ομάδων, πάνε καλά, η πρόταση της Κ.Ε. για καθαιρέσεις και προειδοποιήσεις εγκρίθηκε, κατά συνέπεια δεν υπάρχει λόγος για αναζήτηση συναινετικών λύσεων. Στις προτάσεις Ζιαρτίδη - Δίγκλη υπήρχε, από όποια πλευρά κι αν το αντικρύζει ένας το ζήτημα, μια διάθεση να μην εκτραχυνθούν πάρα πέρα οι καταστάσεις, να βρεθεί κάποια χρυσή τομή. Κι αυτή θα πρέπει να είναι η συνεχής προσπάθεια όλων όσων συνειδητοποίησαν την δεινή θέση στην οποία σπρωχτήκαμε σαν Κόμμα και σαν κίνημα της Αριστεράς.

Η τυχόν εξεύρεση μιας συναινεσης έστω και με παραχωρήσεις, που πιθανόν να μην καλύπτονται από το σημερινό καταστατικό, θα ήταν πράγματι το πιο ουσιαστικό και ελπιδοφόρο βήμα προς το Συνέδριο του Σεπτέμβρη.

Αντιλαμβάνεσαι, αγαπητέ Δημήτρη, ότι έτσι όπως σπρώνονται οι εξελίξεις με μόνη διέξοδο στην κρίση αυτή, που προσφέρεις με την επιστολή σου προς τον σ. Δίγκλη, την «αυτοκριτική» δηλαδή «για την ζημιά που έχετε προκαλέσει με τη συμπεριφορά σας και τις πράξεις σας στο Κόμμα και στο Λαϊκό Κίνημα», αδυνατώ να αντιληφθώ σε τί εξυπηρετεί η συμμετοχή μου στην Επιτροπή Καταστατικού. Στην πράξη είναι όπου κρίνονται οι διαθέσεις του καθενός μας για εκσυγχρονισμό, περισσότερη δημοκρατία στο Κόμμα και εναρμονισμό με τη Νέα Σκέψη.

Εξακολουθώ να ελπίζω, ότι η λογική των γεγονότων και η ψυχραιμία και με προοπτική αντίκρουση όλων όσων συντελούνται και εδώ και στον ευρύτερο διεθνή χώρο θα ανακόψουν την καταστροφική πορεία που ακολουθεί τη στιγμή αυτή το Κόμμα.

Συντροφικά
ΠΑΝΙΚΟΣ ΠΑΙΟΝΙΔΗΣ

ΑΚΕΛ.29